

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ RUKE

Preko pošte

02-05-2016

Predano za poštu obično-prisp. dne 20
POŠTA R
Broj primjerka prilog
Telefarno KH PRT/PS

23. PŽ-1379/16-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivice Omazića, predsjednika vijeća, Vesne Buljan, suca izvjestitelja i Tatjane Kujundžić Novak, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom TURIST dioničko društvo za turizam i ugostiteljstvo u stečaju, OIB 66403794882, Novalja, Trg Loža 1, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Ljiljana Poljanić, OIB 73648398828, Split, Vinkovačka 25, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika STEČAJNE MASE ŽUPANJSKE BANKE d.d. u stečaju, OIB 37988746480 Županja, J. J. Strossmayera 9, kojeg zastupa punomoćnica Mizana Mekić, odvjetnica u Zagrebu, Mažuranićev trg 1, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-142/00 od 28. rujna 2012., u sjednici vijeća održanoj 16. ožujka 2016.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba razlučnog vjerovnika ŽUPANJSKE BANKE d.d. u stečaju, OIB 37988746480, Županja, J. J. Strossmayera 9, i potvrđuje rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-142/00 od 28. rujna 2012.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja odbijen je kao neutemeljen prijedlog ŽUPANJSKE BANKE d.d. u stečaju za zakazivanje ročišta za diobu kupovnine i namirenje tog razlučnog vjerovnika na temelju presude ovog suda poslovni broj PŽ-3874/09 od 25. listopada 2011. (točka 1. izreke). Tim rješenjem sud je odbio i zahtjev istog razlučnog vjerovnika za zakazivanje ročišta radi diobe kupovnine i njegovog namirenja u stečaju (točka 2. izreke).

Prvostupanjski sud u obrazloženju rješenja, u bitnome, navodi kako je nekretnina na koju banka polaže svoje razlučno pravo prodana u stečajnom postupku zajedno s drugim nekretninama koje su javno prodane kupcu SPAZ d.o.o., Zagreb, za procijenjeni iznos. Dalje navodi kako na toj nekretnini fiducijarno pravo vlasništva ima HBOR koja je imala prvenstveno pravo naplate te je iz ostvarene kupovnine samo djelomično namirila svoje

tražbine, dok za banku, drugu po prvenstvenom redu naplate, ništa nije ostalo od ostvarene kupovnine. Usprkos navedenim činjenicama banka neosnovano inzistira na isplati iznosa koji je prijavila u ovom stečajnom postupku iako je cijeli iznos ostvaren prodajom nekretnine isplaćen HBOR-u kao razlučnom vjerovniku koji je imao pravo na isplatu. U pogledu presude ovog suda poslovni broj Pž-3874/09 od 25. listopada 2011. po kojoj je trošak banci obistinjen u iznosu od 1.159.000,00 kn sud prvog stupnja smatra da po toj presudi nema što postupati, niti zakazivati ročište za diobu kupovnine i namirenje razlučnog vjerovnika radi čega je prijedlog od 7. veljače 2012. kao neosnovan odbijen.

Protiv tog rješenja Županska banka d.d. u stečaju, Županja, pravovremeno podnosi žalbu pobijajući ga iz svih žalbenih razloga. Predlaže da ovaj žalbeni sud uvaži žalbu i predmet vrati na ponovan postupak ili da sam donese meritornu odluku. U obrazloženju žalbe navodi kako se pobijano rješenje temelji na povredama odredaba Stečajnog zakona, Ovršnog zakona i Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja žalitelj smatra da je sud u pobijanom rješenju pogrešno utvrdio status banke i pogrešno zaključio da ne treba postupati po presudi drugostupanjskog suda poslovni broj Pž-3874/09 od 25. listopada 2011. Dalje navodi kako sud prvog stupnja, suprotno stanju u zemljišnim knjigama, netočno i pogrešno utvrđuje da je prije uknjižbe založnog prava žalitelja na istoj nekretnini bilo upisano fiducijarno pravo HBOR-a te ukazuje na dokaze u spisu. U okviru žalbenog razloga pogrešne primjene materijalnog prava žalitelj upire na protuzakonito postupanje stečajnog suca u postupku prodaje nekretnina zbog toga što nije primijenio odredbu čl. 79. Ovršnog zakona niti odredbu čl. 297. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

Na žalbu razlučnog vjerovnika nije odgovoreno.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 2. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) i čl. 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ) kojom je utvrđena supsidijarna primjena pravila Zakona o parničnom postupku, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj je sud utvrdio da nisu ostvareni žalbeni razlozi kao ni razlozi na koje se pazi po službenoj dužnosti.

Iz podataka u spisu je razvidno da je Županska banka d.d. u stečaju, Županja, podnijela prijavu tražbine razlučnog vjerovnika 20. travnja 2001. radi namirenja novčane tražbine prema stečajnom dužniku kao založnom dužniku na iznos od 10.556.208,30 kn na temelju Ugovora o kratkoročnom kreditu broj 74/97 od 4. prosinca 1997. u iznosu od 6.000.000,00 kn. Taj Ugovor od 4. prosinca 1997. sklopljen je između Županske banke d.d., Županja, kao kreditora i poduzeća Bakula d.o.o., Zagreb-Maksimir, kao korisnika kredita. Stečajni dužnik (poduzeće Turist d.d., Novalja, Trg Loža 1) je za osiguranje povrata tog kredita dozvolio da se na nekretnini koja je u njegovom vlasništvu upisana u zk. ul. broj 1784 k.o. Novalja I, na kč. br. 1175, u naravi zgrada u Novalji (Hotel „Loža“), upiše pravo zalogu,

hipoteka u korist Županijske banke d.d., Županja. Dakle, stečajni dužnik nije osobni dužnik žalitelja kako to banka u svojoj žalbi navodi, a isto se može zaključiti i iz sadržaja prijave i uz prijavu dostavljenih priloga.

Iz podataka i isprava u spisu je također vidljivo kako je Županijska banka d.d. u stečaju radi naplate toga kredita pokrenula ovršni postupak, a to prije pokretanja i otvaranja stečajnog postupka. Ovršni sud je stečajnog dužnika uputio na parnicu radi proglašenje nedopustivosti ovrhe koju parnicu je stečajni dužnik izgubio pošto je tužbeni zahtjev odbijen presudom Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-2083/05 od 6. travnja 2009. Ta je presuda potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3874/09. U tom je postupku žalitelju (banci) priznat parnični trošak u iznosu od 1.159.000,00 kn koji s pravom potražuje, ali na posve pogrešan način.

Naime, rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-142/00 od 4. siječnja 2002. određena je „prodaja nekretnina između ostalog i čest. zem. 1175 ZU 1784, za početnu cijenu 789.062,95 EUR (Hotel „Loža“)“. Ta je nekretnina prodana putem javne družbe društvu SPAZ d.o.o., Zagreb, a ostvarenom kupovninom namiren je fiducijarni vjerovnik.

Podneskom zaprimljenim kod prvostupanjskog suda 7. veljače 2012. Županijska banka d.d. u stečaju predlaže zakazivanje ročišta za diobu kupovnine i namirenje razlučnog vjerovnika u stečaju upravo na temelju navedene drugostupanjske presude gdje joj je priznat parnični trošak u iznosu od 1.159.000,00 kn. Ovakav zahtjev podnosi i povrh činjenice da je nekretnina na koju polaže razlučno pravo, zajedno s ostalim nekretninama stečajnog dužnika koje su javno prodavane prodana te je utrženim iznosom namiren fiducijarni vjerovnik Hrvatska banka za obnovu i razvitak, Zagreb (HBOR), ujedno i osobni vjerovnik stečajnog dužnika.

Prije svega treba kazati da vjerovnik koji na nekom predmetu iz stečajne mase ima kakvo založno pravo ima pravo na odvojeno namirenje svoje tražbine iz vrijednosti založnoga predmeta. Razlučni vjerovnik ima privilegiju birati unovčenje u stečajnom ili u ovršnom postupku, odvojeno i mimo stečaja, ali neovisno u kojem se postupku imovina unovčava, uvijek se namirenje vrši u stečajnom postupku (čl. 164.a SZ-a).

Vjerovnici s pravom odvojenoga namirenja kojima je dužnik i osobno odgovoran imaju pravo na razmjerno namirenje iz stečajne mase samo ako se odreknu odvojenoga namirenja ili ako se ne uspiju odvojeno namiriti. Prema ispravama u spisu žalitelj nije ujedno i osobni vjerovnik dužnika, ali je imao pravo na odvojeno namirenje prema redoslijedu određenom pravilima ovršnog postupka.

Međutim naplata troškova koji su mu priznati u parničnom postupku (P-2083/05) ne obavlja se u ročištu za diobu kupovnine niti njihova naplata predstavlja naplatu kojom se namiruje razlučni vjerovnik, kako se to u žalbi tumači. Priznate parnične troškove žalitelj je trebao ostvariti na temelju zahtjeva upućenog izravno stečajnom upravitelju, kao vjerovnik stečajne mase. Iz stečajne mase se namiruju troškovi stečajnoga postupka i ostale obveze stečajne mase i to redom kako one dospijevaju, a stečajni upravitelj je dužan tijekom cijelog postupka voditi računa da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje

predvidivih obveza stečajne mase, a prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za pokriće takvih obveza.

Osim toga prvostupanjski sud nije odbio zahtjev za isplatu dosuđenog troška žalitelju u navedenom parničnom postupku nego je odbio zahtjeva za zakazivanje ročišta za diobu kupovnine i namirenje razlučnog vjerovnika u stečaju, koji zahtjev je i po ocjeni ovog suda neosnovan.

Konačno ročište je vremenski određeno doba kada sud poduzima neku procesnu radnju uz sudjelovanje stranaka ili drugih sudionika u postupku, a određuje ga kada je to zakonom propisano ili kad to zahtijevaju potrebe postupka. Stranke ili drugi sudionici postupka ne mogu svojim dispozicijama neposredno utjecati na određivanje ročišta, odnosno na upravljanje postupkom, kako to čini žalitelj.

Stoga je prvostupanjski sud, premda ovlašten odbaciti žaliteljev zahtjevi i sadržajno isti prijedlog kojim utječe na upravljanje postupkom, pravilno postupio kada ih je rješenjem odbio, bez štetnih posljedica za sudionike postupka. U konkretnom slučaju je posve neodlučno činjenično stanje vezano za upis žalitelja u zemljišnu knjigu i postupanje stečajnog suca u postupku prodaje nekretnina. To stoga što se ovdje radi o potraživanju koje ima pravo ostvariti žalitelj kao vjerovnik stečajne mase, neovisno od prava koja ostvaruje ili je mogao ostvariti kao razlučni vjerovnik.

Iz tih je razloga na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 6. SZ-a riješeno kao u izreci.

U Zagrebu 16. ožujka 2016.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
IVICA OMAZIĆ, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

[Signature]
BISANKICA CURMAN